

Životopis paní Marcely Denkové

Paní Marcela Denková se narodila 1. prosince 1938. Nyní si užívá starobního důchodu. První tři měsíce svého života strávila na Slovensku, kde její otec pracoval jako strojměštr. Poté se Slovensko osamostatnilo, založilo si samostatný stát. Všichni cizinci, tedy i Češi, museli do 14 dnů zemi opustit. Od té doby žije v Klatovech.

Marcela Denková šla do první třídy v roce 1944 na Husově náměstí, kde navštěvovala dívčí školu. Při nástupu do školy byla objevena její levorukost, což tehdy bylo považováno za vadu. Ve škole se jí proto nelíbilo.

Ranné dětství, které prožívala v období nacistické okupace, nevnímala jako období hrůzy. Společně s partou dětí si užívala her. V době osvobození zažila nálety na klatovské nádraží, viděla letadla shazující bomby a pamatuje si, jak ji babička vzala za ruku a utíkaly do polí ke hřbitovu, aby se schovaly.

Když byl vyhlášen letecké poplachy, tak místo do krytu utíkala domů. Její dětství bylo také plné strachu o tatínka, který pracoval v Klatovech jako železničář a právě na železnici bylo tehdy nevíce náletů spojeneckých vojsk.

Paní Marcela Denková vystudovala Mlékařskou školu v Kroměříži a většinu života pracovala v Západočeské mlékárně v Klatovech. Pracovala v provozní laboratoři, později na pozici technik vývoje nových výrobků. Jejím přičiněním vzniklo mnoho mlékárenských výrobků, například KRÉMIX a JOVOMIX.

V srpnu 1968 se zastala ruských dětí, neodmítla jim dát snídani, protože tvrdila: „Ty děti za nic nemůžou.“ Proto to pak měla jednodušší u tehdejších politických prověrek.

Paní Denková ráda chodí do knihovny, na procházky, udržuje záhonek před domem.

J
e
j
í

ž
i
v
o
t
n
í

m
o
t
t
o

j
e
:

”
S
t
á
t